doctores occurrūt: disputatōnibus cōfligunt. confutant hereticos: et tōmam suam ad viam veritatis reducunt. Cui reducte. quia dum p deserta arrij et deuia pelagij gradit̄. vestes eius aliquantum ab erite erant: paludamentum de sami to faciūt: id ē vita sua pudica t hone stis suis moribus ea adornant. Ecce iam victus hostis: et in aptis psecutōnibus t occultis hereticor̄ seductō nibus. Iaz spōsa nullo otra ocurrē te cū multo comitatu gradiē: adhuc tñ coluber tortuosus ea spoliaē conatur: t cum in via nō possit iuxta viam laqueos parat: ibi tentoria sua erigit. Et hic quidē trapezetas suos cū multo auro t argēto expōsito sedere facit: illuc aūt venditores vestium cū multo t vario apparatu diuersorum ornamētorum: alibi vēdētes cibos omniū generū collocat: alibi vendētes vina t omniū potiōnū genera tabernas disponit: alibi triūphales arcus gloriātiuz in pōpa seculari erigit: coreas puellarū et omniū incitāmēta libidinis ostēdit. Nui sapiēs ē cū spōsa gradiē: spōse recta via gradiēti adhereat. Fatui et vecordes viam deserūt: t in tabernaculis diaboli esse iocūdantur. Nā quicūq argentū diligit auri specie capitur et hec xpō ꝓponit: in tabernaculis dyaboli demoratur. Similiē q̄ veste p̄ciosa. qui cibis lautioribus. qui vino mellito t alijs potionum p̄ciosarū generibus. qui in mulieribus. qui in iocis. in seculi cātōibus delectatur. et hec xpō ꝓponit: in tentorio diaboli est. Quid etiā dicam de illis qui cū ecclesiam dei regere debeant ingrediētes viā ea que in tentorijs dyaboli fūt ammirātes circumspiciunt et concupiscunt: et nō habētes vnde ocupita sibi cōparēt. ornamēta sponse sue diripiūt. t in explendis malis concupiscētijs suis turpiter infumunt? Ita vndiq lacerata circa humeros vix parū quid de amictu id est paucos monachos et paucos regulares canonicos. et de alijs generibus hominū fere nullum retinet: cū hec sponsa patiatur.

Parabola cuius sup̄ de guerra inter babilonē et ierusalem.

Inter babilonē t ierusalē nulla pax est: sed guerra contimua. Habet vnaquaq̄ ciuitas regem suū. Rex ierusalem xp̄us dñs ē: rex babilonis diabolus est. Et cū alterum iustitia. alterum semp in malicia regnare delectat: rex babilonis quos potest de ciuibus ierusalem p ministros suos scz spiritus immundos seducere ut seruire eos faciat iniquitati ad iniquitatem in babilonē trahit. Vnde dū vnum de ciuibus suis spūs misericordie ostitutus speculator super muros trahi terneret: nūciauit regi captā p̄daz ab hostibus in babilonē duci. Rex vero ierusalem aduocās spīm timoris militē in talibus strenuum: vade iniquit t p̄dam nostrā eripe. Ille aūt ut ē semp ad impata ꝓmptus. cum festinatōe raptores cōsequēs validō eos timore exterruit: et in fugā relicta p̄da conuertit: quersāq̄ illā reducere cepit. At illi ad se reuersi solū timorē vidētes verecūdati q̄ ipe tū vnius militis nō sustinuissent: remittūt vnū de militibus suis spirituz scz tristicie. Ille vero ut ē subdolus nihilvi ꝑ fraude molieus. dū amicū se timoris simulat: ad foueā desperatōis quā parauerat vna cū p̄da eū

trahere cepit. Timore aũt pene desperante et quid agere debeat ignorãte: nũciatũ est regi ierusalẽ speculatore laborare militez suũ et agere auxilio. Qui accito vno de militibus suis spe scz tradens ei ensem leticie et equũ desiderij: vade inquit et adiuua timorem. At ille audito rege quãtotius ad locum pugne p uolauit: extracto q ense leticie tristiciã fugauit: pdamq liberatã eq desiderij imposuit: et pcedẽs funiculo pmissionuz equũ p se thẽ cepit. Timor aũt facto flagello de recordatione peccatorũ: equũ pcipitãter currere coegit. Interim militez babilonici dolẽtes se otrahũt in vnũ: et cõquerẽdo inter se aiũt. Quõ sic amisimus: qd iam cũ securitate possedimus? Et cui iã in inferno applaudebatur: quãto tripudio per solos duos milites erepta in confusione omnũ nostrũ ad superos reducit? Et ecce nulla spes cõsequendi eos superest: vnũ est qd agere possumus. Subsequamur eos alõge: ut si forte equus qui cũ tãta festinatõe currit pcipitet: psto simus ad rapiẽdũ. Et quia in terra nõ sua ignari viarum absq duce et moderamine currunt: mittamus aliquos de nris p cõpendia indutos vestibus lucis: qui eos auocent a via et errare faciant. His itaq dispositis speculator nũciat regi ierusalez pdam impositã equo pcipiti cursu sine freno sine sella vectore: hostes habito cõsilio quosdaz alonge sequi. quosdã p cõpendia ãbigua viarũ rapi et insidias moliri. Rex vero ierusalẽ cuius animũ cura animarũ semp sollicitat. astutiaz insequẽtiũ cõsiderãs immimẽs aime piculũ. mittit ei duos de cõsiliarijs suis tẽperãtiã scz et prudentiã. Ad quoz temperantia equo frenũ discretõis imposuit: et spẽ moderate incedere fecit. Prudẽtia vero timorez increpãs et impbitatẽ eius arguẽs de futuro cõmonuit: et equo sellam circũspectõis imposuit. vndiq munitã antez retro a dextris et a finistris: ante memoria iudicij. retro cõfusione vite pterite: a dextris humilitate. a finistris patiẽtia. Cui imponentes animaz calcario pdibz eius innectũt spes in dextra pmissionez beatitudinis: timor in finistro metũ gehenne. Et facta mora: circũuenti sũt ab hostibz iã inclinato die. Dubitãtibus alijs. spe festinante. et ut iter accelerẽt ammonẽte: timore vero vrgẽte et pauẽte: cõsulit pruden tia. At illa videtis inquit q: dies pcessit et nox appropinquauit: et qui ãbulat in tenebris nescit q vadat. et grandis adhuc restat via. et hostes spe sũt. et eorũ magna ẽ multitudo: expedit ergo nobis diuertere ad castrũ spe nos positũ munitissimũ. cuiusdam militis domini mei regis iustície: fidẽ ei fidelissimus est. Quod cũ placuisset omnibz. ducẽ itineris quererẽt: ait prudẽtia. Ratio armiger meus pcedet vos. Est enim gnarus viarum: et notus iustície: ut pote cõsanguineus eius. Precedẽte itaq ratõe ceteriq sequẽtibus: ãteuẽit ratõ. Et salutata iustícia: aduentare hospites nũciauit. Que qui essent. quid quererent. et vnde venirẽt dũ quesisz: alacriẽ surgẽs quasi mater honorificata obuiauit illis. Susceptãq animaz de eq depositi: et penetrabilibz domus sue pauidã collocauit. Hostes vero castrũ circũdãtes circũuenũt: querẽdo si qs eis aditus intrãdi pateret. Sed cũ vndiq illd munitũ inuenũt: sigũt

tentoria et ordinãt excubias·ne qs
ingredi ↄ egredi valeat: ut mane
facto ꝓparatis machinis illudvi ca
piãt. Interim timor ꝙ semp ē pauidus nũqꝫ securus esse potest·cõuocatis cõmilitonibꝫ suis cõuenit iusticiã: inquirẽs de munitõe loci·de ꝓparatõe armorũ: et si que sint ad fustẽ racõnẽ alimẽta·Ad hꝫ iusticia respõdit·Sit⁹ loci ut aduertere potestis saxosus ē et inaccessibilis: nec in armis: nec in machinis immicorum timet insultũ: ꝫ quia arduꝰ ē paucos habet indigenas qs arido ordeacij panis cito utcũqꝫ sustẽtat·Et nunc supfuit nobis quicqꝫ panes ordeacij: et duo pisces·Sed hꝫ quid inter tantos? Audiẽs hꝫ timor magis timuit: et tacẽtibus cũctis prudentia dixit Mittam⁹ qui nũciat dño regi necessitudinũ nostrarũ instãtiaz: et petat ab eo ut succurrat nobis: ante ꝙm in hoc arẽti loco fame et siti pereamus·Sꝫ quis ibit? Vigilãt hostes⁊ obseruãt exitus viarũ: ⁊ nox ē: nec ē nobiscũ qui vias sciat·Sed si quid potes o iusticia adiuua nos miserta nostri·Cui illa·Bono aio estote· Est enim michi nũcius fidelissimus notus regi et omni curie·ꝙ in secreto noctis silẽtio p occultas⁊ sibi notas semitas⁊ archana celi penetrare⁊ cubiculũ regis adire·⁊ sua importunitate ⁊ miserabili supplicatõe piũm regis animũ flectere· et laborãtibꝫ opꝫ impetrare solitus ē. Iste ē oratio·Huc si placet mittite·Ecce enim presto ē·Cũqꝫ omnes respõdissent placet: prudẽtia ꝙdẽ ei insinuat·di cãte iusticia ut fiducialiter agat⁊ nevacuꝰ reuertat̃ pcipiẽte: ceteris et maxime timore ut iter accelerent depcantibꝫ: p occultos quosdã muri exitus dimissus ē·At ille hostiũ cuneos penetrãs securus·sicut est omni aui velocior: in momẽto vsqꝫ ad portas ciuitatis noue et magne ierusalẽ puenit·Quas cũ clausas repisset⁊ pulsasset: iamitoribꝫ egreferẽtibꝫ·atqꝫ dicẽtibꝫ·quis es tã impꝫbꝫ qui hac hora ianuas pulsare ⁊ inq̃etare audes: ille pseuerãs pulsando ait·Nõne iste fũt porte iusticie? Et ego quidẽ sum nũcius iusticie·Apite ergo michi portas iusticie: ingressus in eas cõfitebor dño regi mimis in ore meo: secũdũ multitudinẽ dolorũ meorũ qui fũt in corde meo·Ad hãc vocẽ expergefactus rex: quid hꝫ esset quesiuit·Respõdẽtibus autez his qui aderãt nũcium iusticie ad ianuã pulsare: iussit intromitti·Quez cũ cognouisset et vidisset·ait·Quid ẽ oratio? Recte ne sunt omnia? Cui ille: recte inquit dñe·Sed ecce misera aia illa ꝙ nup ad impium tuũ de faucibꝫ inferni erepta est·intra castrũ dñi mei inclusa et obsessa clamat ad te dñe in toto corde suo: petẽs auxiliũ de sãcto: q: nõ est alius ↄ pugnet ꝓ ea nisi tu deus·Succurre dñe succurre cito quia potẽs es· et mitte ei liberatorẽ et ꝓpugnatorẽ· ne fiãt nouissima eius peiora priorib⁊: q: que vtilitas in sanguine eiꝰ· si descendat in corruptõem? Libera eã dñe ut cõfiteat̃ nomini tuo: quia in inferno nõ cõfitebiẽ tibi·Hec cũ lacrimabili voce poraſſꝫ et ꝓnus in terrã adorasset: cõmotus rex circũspexit q̃rens quẽ mitteret·Et ecce caritas ꝓsto fũ inqt dñe: mitte me· Quod cum sereno vultu ãuisset: respõdit caritas·Sufficit michi dñe te fauẽte familia mea ꝓuata: ipa mecũ vadat·Et cõuocatis gaudio· pace· pacientia· lõganimitate· benignitate· bonitate· mãsuetudine: secura

victoria·erecto signo triūphali·
cū festimatōe ⁊ impetu ptrasiēs·pmā
et secūdā imimicoꝝ custodiam·pue
mit vsq; ad pōtā castri iusticie·Que
cū vltro aperta ei fuisset ⁊ introisset:
facta est letícia magna oībus ex
spectātibꝫ aduētū liberatoris et p
pugnatoris·Et cū oēs concurrís
sent·et suggerēte gaudio·ceferas
sent:exortus clamor aures imico
rū pterruit·Qui āmirātes dixerūt·
Que est ista vox exultacōis incluso
rū istoꝝ auribus nostris?Non ita
erat ⁊ nudius tercius. Forte recepe
rūt auxilia: ⁊ impetū facient in nos.
Fugiamus ergo eos: quia dñs pu
gnat p eis·Interím caritas more im
patiēs·apiri portas pcipit:et facto
impetu castra illoꝝ irrupit:deui
ctosq; ⁊ in fugā conuersos vsq; ad
portas inferni plecuta ē apte denū
ciās:vadam ad portas inferi.Sicq;
vno impetu mūdus caritatis pce
dit exercitus·Quos babilonij nō fe
rēte fugiūt:ꝫ nō effugiūt eos·Ca
dūt a latere timoris mille:⁊ a dex
tris caritatis decē milia.

De tribꝫ ordinibꝫ ecclesie ad pa
tres in capitulo factis·

Hoc mare magnū in q̄ vtiq;
certū est nō aliud pśens se
culū amarū tribꝫ hominū ge
neribꝫ suo cuiq; modo puiū ē vt trā
seāt liberāti·Tres enī fūt noe dani
el et iob·quoꝝ pmus nauí:secūdus
ponte·tercio vado trāsit·Porro tres
homies tres ordines ecclesie signāt
Noe quidē archā rexit ne piret di
luuio·vbi ptimus formā agnosco re
ctoꝝ·Daniel vir desideriorū absti
nētie ⁊ castimonie dedituſ est:ipe
est soli deo vacās penitētiū ⁊ cōtmē
tiū ordo·Job q̄z substātiā huiusmū
di bene despēsans·in coniugio fidelē
designat·populū terrena licite possi
dentē·Ipe pmo igit ⁊ secūdo nobis
habēdus est pmo:qm assūt venera
biles fratres ⁊ coabbates nostri de
numero platorū:assūt et monachi
de penitētiuz ordine· A quo tm nec
nos abbates·alienos nos reputare
debemus :misi forte qd absit officij
nostri gra·nostre fuerimꝰ pfessiōis
immemores· Tercius igit ordo coniugatoruz
videlicet ordinem magis succincte
trāscurro·tāq; minus ad nos ptinē
tē·Ipse est q̄ mare magnū vado p
trāsit·laboriosū rursus ⁊ piculosū:
etiā et lōgū hns ie quippe qui nul
la vie cōpendia captet·Nā q; picu
losū sit iter: in eo patet q; tā mul
tos in eo pire dolemus:raz paucos
videꝰ trāsire· Valde enī difficile ē:
pśertim diebus istis·quibꝫ malicia
minis inualuit·intervndas huiꝰmū
di worag inēviciorū ⁊ criminaliū pec
catorū foueas declinare· At cōtmē
tiū quidē ordo·et ponte trāsit· qd
iter breuius ⁊ faciliꝰ etiā securꝰ esse
nemo q̄ nesciat·Sz omitto laudes:
picula magis ostendo : hꝫ enī multo
melius atq; vtiliꝰ est· Recta q̄z
semita vestra carissimi:ꝫ ommino se
cura nō ē· Timēdum enī piculū tri
plex id est ne forte aut equare se
alteri·aut respicē retro : ā certe in
medio pōte stare aut residere q̄s ve
lit· Neq; enim vllum ex his tribus
pontis patiē angusta ⁊ artavia q̄
ducit ad vitā·Contra ergo pmum
piculū oremus singuli cū ꝓpheta·ne
veniat pes superbie:qm ibi ceciderunt
q̄ opanē iniquitatē·Nam de eo qui
mittēs manū suaz ad aratrū postea
retro cōuertiē:certū ē qm labiē sta
tim:et pelagꝰ opit caput eiꝰ·Sz et